

א-ה: כיצד מקבלים תורה?

קבל. הגדולה העליונה של האדם, המתעלה מעל כל גודל ונשגב, היא ההסתגלות לשמע בקול ד', לקבל דבר ד', לא לחדש מעצמו, לא להעמיד חזון, לא להתחזק בעצמיות הכחות המוגבלים אשר לאדם ולכל נוצר, כי-אם לקבל, ומשה אדון הנביאים, הענו שבכל האדם אשר על פני האדמה, הוא בא אל העליונות הזאת, אשר סגלתו לה העונה ה"גדולה מכולך"**, עד אשר הנבואה המצוחצחת שלו, שהיא היא אור העולמים לעד, לא נתערבבה כל-דבר ממחשך הגבלה אנושית ויצורית, כי-אם כולה היא דבר ד', שהנשמה העליונה הזאת, נשמתו של הרועה הנאמן משה, בעשתה לכלי-קבלה לקבל את האור העליון במלא זהרו, בעוצם גבורתו וכליל תפארתו, והיא-תיקון יסוד השמיעה בכל העולמים, ובכל יצורים, "אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת, או אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי".

תורה. הוראה יצאה לישראל, לא חזון-לב, לא תכונה של התיצרות חזיונית, לא התרגשות נפשית, לא התורה של איזה מעמד או מעמדים נפשיים פרטיים או כלליים, הראויים ליחיד או לציבור, לדור או לדורות, כי-אם הוראה, תורה המורה את המציאות, המורה את החיים, המורה את הנשמה, המורה את הגויה, המורה את הפרט, המורה את הכלל, המורה את הדור, המורה את העולם, המורה דור דורים, המורה עולמי עולמים.

(עולות כאיך תלק ע' איה ק' א)

א. מה שלומדים בקדושה, מתעזן על ידו הרצון והשכל ביחד, והאורה האלהית באה ממקור העצמי של הנשמה, וממלאה את כל הוייתה, והחיים הרוחניים מתפשטים על כל קצות המהות, כדרך שמתפשט הדם במרוצתו לכל קצות הגוף, אבל כל לימוד חילוני, מכל מדע בעולם, אינו מחיה כי אם אותו החלק המיוחד שתוא מכיוון אליו, וזהו יסוד ההבדל שבין קודש לחול מצד הכמותיות, לבד מההבדל, היותר נשגב באין ערוך, שמצד האיכותיות.

ב. לפי ערך בהירות התשובה שלפני הלימוד תגדל בהירות ההבנה של הלמוד, השכל מתרומם ע"פ יסוד התרוממות הרצון, והוא מתבהר לפי המדה של בהירות הרצון.

(אורות התורה פרק א)